

GEDOE

Een tijdje geleden ging de organisatie waar ik werkte reorganiseren. We kregen bij de start van het traject allemaal een boekje: 'Gedoe komt er toch', was de titel. Ik heb er weinig in gelezen moet ik bekennen, maar de titel zegt genoeg: verwacht gedonder.

Dat boekje zouden ze niet pas bij een reorganisatie kado moeten doen. Een beter moment is je geboorte. Plop, je eerste schreeuw, de apgartest, en hup, boekje kado. Gedoe komt er toch. Anderzijds, als er toch gedoe komt hoef je ook geen boekje te geven, dan zie je dat vanzelf.

En inderdaad.

Ook in Boeddhistische kring zal er wel eens gedoe zijn. Het verheven beeld van zelfgerealiseerde personen die zich niet laten meeslepen door hun emoties is fijn om te hebben, maar berust mogelijk niet altijd op waarheid.

Zo heb ik laatst iemand helemaal de gordijnen in gejaagd door zonder overleg en in grote haast een extra groep in te plannen. Context voert te ver, ik had natuurlijk goede redenen, maar de volgende avond kreeg ik een mail waarin in niet mis te verstane bewoordingen woede werd geventileerd. En was ik een waardevolle collega kwijt. Eh... nog even over praten? Geen reactie. Jammer. En niet nodig. Of blijkbaar toch wel. Ik Remy, hij pleite. Gewoon, omdat we zijn zoals we zijn. De één ongeduldig en eigengereid, de ander koppig. Les: volgende keer dus toch maar even geduld opbrengen. Was vast goed gekomen.

Maar goed, gedoe komt er dus toch. Leer je deze les, drijft er wel weer wat anders boven dat bijschaving of beschaving behoeft.

Wat wel prettig is: je hoeft 't niet op te houden. Het beeld van bovennatuurlijke balansboeddhist. Je hóeft 't niet op te houden, want gedoe is er toch.

Maar je kúnt wel proberen het op te houden. Er zijn er die dat doen. Dat verdient beter, want mensen komen bij jou kopen wat jij lijkt te hebben en zij niet. Het is bovendien een leuk spel en er zijn altijd mensen die het willen meespelen, mensen die iets nieuws willen geloven. Hier past des te méér de titel van het boekje. Gedoe komt er toch. En idealen bestaan niet.

Waarom is dan tóch boeddhistische meditatie het beste dat je kunt doen in je leven?

Ik weet het, dat is even schrikken, dat nu juist ik dat moet zeggen. Als de loftrompet moet worden gestoken over de merites van meditatie sta ik in de regel niet vooraan. Tóch is het zo, en ik zeg het nóg een keer: het beste dat je kunt doen in je leven.

Waarom? Omdat het je zuiverheid leert in al het gedoe. Verkloot je de boel? Maak je de grofste fouten en snijd je anderen door hun ziel? Zie het, nu! Wees zo oprecht als je maar kunt op de plek waar je staat, en kijk zo goed mogelijk naar álles, de héle situatie. Ik zou willen dat het anders was, dat iedereen gelukkig mocht zijn. Maar gedoe komt er toch, blijft er komen. Pijn is onvermijdelijk. Dat is een schrijnende werkelijkheid.

Wat moeten wij daarmee? Niks. Alleen maar: álles doen wat we kunnen om te laten helen; elke dauwdruppel op een gloeiende plaat.

Ron Sinnige, januari 2008